

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/11/2016
Identifikačné číslo spisu:	1510209933
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1510209933.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: NAUTILUS, spol. s r.o., so sídlom Hrobáková 21, 851 02 Bratislava, IČO: 35 693 142, zast. Kolíková & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Radvanská 21, 811 01 Bratislava, proti povinnému: FENEX s.r.o., so sídlom Palackého 85/5, 911 01 Trenčín, vedenej na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 37Er/2528/2010, o dovolaní prihlásených veriteľov 1/ ANDALEX REALITY, s.r.o., so sídlom Tehelná 42, 900 42 Dunajská Lužná, 2/ JUDr. D. A., nar. XX. I. XXXX, bytom P., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. januára 2016, sp. zn. 21CoE/221/2015, takto

rozhodol:

- I. Dovolenie prihlásených veriteľov 1/ a 2/ o d m i e t a .
- II. Oprávnený m á voči prihláseným veriteľom 1/ a 2/ n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V uznesením z 04. 08. 2015, č. k. 37Er/2528/2010-148 výrokom I. zamietol námietky prihlásených veriteľov 1/ a 2/ podané voči rozvrhu výťažku z predaja spoluvlastníckeho podielu povinného a výrokom II. rozvrh výťažku z predaja spoluvlastníckeho podielu povinného schválil. V odôvodnení uznesenia uviedol, že zákonné záložné právo podľa § 15 zákona č. 182/1993 Z. z. vzniká zo zákona a môže vzniknúť skôr, ako napr. exekučné záložné právo, ale z hľadiska uspokojenia nárokov bude v prípade jeho neskoršieho zápisu do katastra nehnuteľností až v druhom, teda nevýhodnom postavení. Keďže súčasná platná právna úprava neustanovuje žiadnu výnimku v otázke poradia záložného práva a zo zásady explicitne vyjadrenej vo vyššie citovaných ustanoveniach Občianskeho zákonníka, že pre poradie záložných práv je rozhodujúci čas ich registrácie, v tomto prípade čas ich zápisu do katastra nehnuteľností, súd námietky proti rozvrhu, týkajúce sa poradia uspokojovania záložných veriteľov, resp. priority zákonného záložného práva podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov vyhodnotil ako nedôvodné a tieto zamietol Súd prvého stupňa poukázal na tú skutočnosť, že Zmluva o prevode spoluvlastníckeho podielu uzavretá medzi povinným a O. C., bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, č. k. 39C/285/2010-99 zo dňa 18. 03. 2011 vyhlásená voči oprávnenému za právne neúčinnú. V exekučnom konaní tak bolo možné zexekvovať spoluvlastnícky podiel na vyššie označenej nehnuteľnosti, ktorý bol prevedený na tretiu osobu, keďže právny úkon jeho prevodu na tretiu osobu bol právoplatným rozsudkom voči oprávnenému vyhlásený za neúčinný.

Rozhodnutím o odporovacej žalobe nedošlo k zmene subjektu povinného, preto z výťažku dražby nie je možné uspokojiť pohľadávky prihlásené voči tretej osobe, t. j. O. C., ktorý v danej exekučnej veci nemá procesnú pozíciu povinného, je však povinný strpieť výkon rozhodnutia na základe citovaného rozsudku 39C/285/2010-99. Súd prvého stupňa vychádzajúc z obsahu súdneho spisu, predloženého exekučného spisu, preskúmaním zápisnice o rozvrhu výťažku zo dňa 30. 04. 2015 a návrhu súdneho exekútora na schválenie rozvrhu výťažku dospel k záveru, že úkony súdneho exekútora týkajúce sa rozvrhového pojednávania, ako aj spôsob uspokojenia prihlásených pohľadávok z rozdeľovanej podstaty boli v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku. Postup súdneho exekútora pri uspokojovaní zabezpečených pohľadávok podľa § 157 ods. 1 písm. c/ Exekučného poriadku (ďalej len „EP“), ktoré je vyjadrením zásady priority zabezpečených pohľadávok a je výnimkou zo zásady proporcionality vyjadrenej v § 157 ods. 2 EP bol správny, preto rozvrh výťažku schválil.

2. O odvolaní prihlásených veriteľov 1/ a 2/ rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 26. 01. 2016, sp. zn. 21CoE/221/2015 tak, že odvolanie voči výroku I. uznesenia Okresného súdu Bratislava V, č. k. 37Er/2528/2010-148 zo dňa 04. 08. 2015 odmietol a vo zvyšnej časti uznesenie Okresného súdu Bratislava V, č. k. 37Er/2528/2010-48 zo dňa 04. 08. 2015 potvrdil. Oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odvolanie odvolateľov 1/ a 2/ v časti odvolaním napadnutého I. výroku, ktorým súd prvého stupňa zamietol námietky voči rozvrhu výťažku smerovalo voči uzneseniu, voči ktorému odvolanie nie je prípustné. Odvolací súd dospel k záveru postup súdneho exekútora pri rozdelení výťažku získaného predajom spoluvlastníckeho podielu povinného v súlade so zákonom a záver súdu prvého stupňa o zákonnosti tohto postupu bol vecne správny. Súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a z tohto zistenia správnou aplikáciou právnych predpisov vyvodil správny právny záver. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutom II. výroku podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie prihlásení veritelia 1/ a 2/ a žiadali napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

5. Prípustnosť podaného dovolania odôvodnili tým, že im bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 ods. 1 O. s. p. a dôvodnosť dovolania tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p.

6. Odňatie možnosti konať pred súdom dovolateľa videli v skutočnosti, že odvolací súd dospel vo svojom rozhodnutí k inému právnemu názoru, ako prvostupňový súd, a aj svoje inak zhodné rozhodnutie založil na iných dôvodoch a právnej argumentácii ako prvostupňový súd, pričom odvolatelia nemali možnosť sa k inému právnemu názoru súdu druhého stupňa vyjadriť a tak ho prípadne zvrátiť vo svoj prospech.

7. Oprávnený sa k podanému dovolaniu vyjadril tak, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za správne a navrhol dovolanie pre jeho neprípustnosť odmietnuť.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 ods. 1 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

9. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Podľa čl. 2 ods. 1 Základných princípov C. s. p. ochrana ohrozených alebo porušených práv a

právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

12. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že dovolanie prihlásených veriteľov 1/ a 2/ bolo podané dňa 27. 04. 2016 (č. l. 196-198), pred nadobudnutím účinnosti C. s. p. (t. j. pred 01. 07. 2016), je preto potrebné posudzovať prípustnosť a dôvodnosť ním podaného dovolania podľa ust. § 237, § 239 a § 242 O. s. p. Jedným z objektívnych predpokladov na podanie dovolania je jeho prípustnosť, ktorá v čase podania dovolania mohla byť naplnená, ak bol naplnený niektorý z jej dôvodov uvedených v ust. § 237 a § 239 O. s. p. Ak v dovolacom konaní preukáže existencia takýchto dôvodov, bola prípustnosť dovolania jedným z jeho právnych účinkov už v čase jeho podania. S poukazom na potrebu rešpektovania princípu právnej istoty a spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov účastníkov, preto nie je možné prípustnosť a dôvodnosť dovolania posudzovať, podľa ust. § 420 až § 422 C. s. p., keďže len takýmto výkladom sa zabezpečí, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bude preskúmané na základe dôvodov, ktoré v čase jeho podania dovolateľ mohol namietat' a počas prebiehajúceho odvolacieho konania očakával, že dovolací súd v prípade ak sa preukáže na ne prihladne.

13. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

14. V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak: a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak: a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

15. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky vyššie uvedených uznesení, preto dovolanie podľa ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nie je prípustné.

16. Prípustnosť dovolania žalobcu by neprichádzala do úvahy ani v prípade ak by v konaní, v ktorom bol vydané napadnuté rozhodnutie, došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Tento záver vyplýva zo znenia ust. § 237 ods. 2 O. s. p., ktorý stanovuje, že dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu. Keďže napadnutým rozhodnutím odvolací súd odmietol, resp. potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa zamietol námietky proti rozvrhu výťažku z predaja spoluvlastníckeho podielu a zároveň rozvrh výťažku z predaja spoluvlastníckeho podielu schválil, je rozhodnutie odvolacieho súdu jednoznačne vydané v exekučnom konaní.

17. Vzhľadom na uvedené, ak by aj v predmetnom konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p., nie je dovolanie proti takémuto rozhodnutiu prípustné, keďže ide o rozhodnutie v exekučnom konaní.

18. Exekučné konanie je už len dovŕšením základného cieľa občianskeho súdneho konania, a teda možnosť uplatniť mimoriadny opravný prostriedok už účastníkom bola daná v riadnom konaní o merite veci. Zákonodarca dal jednoznačne najavo, že v prípade rozhodnutí vydaných v exekučných konaniach

má pred nápravou procesnej vady, ktorá by sa inak mohla dosiahnuť v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku prednosť, zásadná nezmeniteľnosť a záväznosť právoplatných rozhodnutí súdov. Dovolací súd sa preto nezaoberal otázkou, či bola dovolateľom postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

19. Vzhľadom na to, že ani existencia procesnej vady podľa § 237 ods. 1 O. s. p. nemohla založiť prípustnosť dovolania a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

20. Podľa § 451 ods. 3 C. s. p. v odôvodnení uznesenia, ktorým bolo dovolanie odmietnuté alebo ktorým bolo konanie o dovolaní zastavené, dovolací súd stručne uvedie iba dôvod svojho rozhodnutia. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania nemusí v takom prípade odôvodňovať.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.